

Gemeente
Amsterdam

Voortgangsrapportage 2016

**Programma Huisvesting
Kwetsbare Groepen**

Inhoud

1. Leeswijzer	5
<hr/>	
2. Reflectie	7
<hr/>	
Het doel van het programma	7
Coalities en aanpalende programma's	7
Resultaten	8
Uitdagingen	10
3. Resultaten 2016	13
<hr/>	
Actielijn 1: Monitoring en sturing	13
Actielijn 2: meer woonruimte beschikbaar krijgen	15
Actielijn 3: Passende arrangementen ontwikkelen	17
Actielijn 4: Werkprocessen verbeteren en vernieuwen	19
Kennisdeling, communicatie en draagvlak	21
4. Vooruitblik 2017	23
<hr/>	
5. Bijlage: woon-zorgarrangement	27
<hr/>	

Samenvatting

FEITEN EN CIJFERS 2016

1. Voor kwetsbare groepen zijn 1.965 woningen geleverd, waarvan 1.566 woningen van de woningcorporaties en 399 extra wooneenheden door transformatie en (tijdelijke) nieuwbouw.
2. De Monitor 'Aanbod en vraag woonruimte kwetsbare groepen' verschijnt nu maandelijks.
3. Een woon-zorgarrangement en werkprocessen zijn ontwikkeld voor de omslag Maatschappelijke Opvang/Beschermd Wonen.

1. Leeswijzer

1. Leeswijzer

Voor u ligt de rapportage over het eerste uitvoeringsjaar van het programma Huisvesting Kwetsbare Groepen dat loopt van 2016 tot en met 2018. Het doel van het programma is dat kwetsbare huishoudens die urgent woonruimte nodig hebben, binnen drie maanden een aanbod krijgen voor een passende woning, zo nodig gekoppeld aan begeleiding. De verkorting van de wachttijd moet eind 2018 zijn gerealiseerd. In 2016 is deze ambitieuze doelstelling opgepakt door diverse gemeentelijk onderdelen, woningcorporaties en zorgpartijen.

‘Kwetsbare groepen’ is een containerbegrip voor Amsterdammers die een steuntje in de rug nodig hebben om binnen de huidige overspannen woningmarkt een plek te krijgen waar ze zich thuis kunnen voelen. Laten we het begrip iets meer duiden. Het gaat om cliënten in de Maatschappelijke Opvang of Beschermd Wonen die graag weer een zelfstandig leven willen opbouwen. Het gaat ook om mensen in een woonsituatie die hun leven ontwricht en die dus dringend een andere woning nodig hebben. Ook gaat het om ‘nieuwe Amsterdammers’: mensen met een verblijfsvergunning die aan Amsterdam zijn toegewezen. Een woning is essentieel zodat zij in onze stad een nieuw bestaan kunnen opbouwen.

In al deze situaties is het niet wenselijk om lang te wachten op passende woonruimte. Veel mensen hebben bovendien

begeleiding nodig om weer goed zelfstandig te kunnen wonen en volwaardig burger van de hoofdstad te zijn. Daarom heeft de gemeenteraad in december 2015 besloten mensen uit kwetsbare groepen met voorrang te bemiddelen naar een woning. In 2016 hebben de gemeente en haar partners de uitvoering van het programma voortvarend ter hand genomen.

In de rapportage beschrijven we de resultaten in het programma van het afgelopen jaar: wat zijn de successen, wat had beter gekund en wat hebben we geleerd? Dit doen we aan de hand van de vier actielijnen van het programma, aangevuld met paragrafen over communicatie en financiën. Tot slot geven we een doorkijk naar 2017.

2. Reflectie

2. Reflectie

Het doel van het programma

Het programma Huisvesting Kwetsbare Groepen heeft als doel dat vanaf 2018 alle urgente kwetsbare groepen binnen drie maanden passende woonruimte krijgen aangeboden. De doelgroepen van het programma hebben dringend woonruimte nodig vanwege sociale, maatschappelijke of medische omstandigheden. Zonder extra aandacht redden zij het niet op de gespannen Amsterdamse woningmarkt.

De Amsterdamse gemeenteraad stelde het programma in december 2015 vast. Daarna is het onderschreven door de bestuurders van zorginstellingen en woningcorporaties. Het programma is opgedeeld in vier actielijnen die elk bijdragen aan het gestelde doel. Tijdens een Startconferentie op 8 maart 2016 hebben alle betrokken partijen de actielijnen en het Actieplan voor 2016 vastgesteld.

De vier actielijnen zijn:

1. **Monitoring en sturing**
2. **Meer woonruimte beschikbaar krijgen**
3. **Passende arrangementen ontwikkelen**
4. **Werkprocessen verbeteren en vernieuwen**

Voor iedere lijn is een 'trekker' aangesteld die met een eigen werkgroep aan de slag is gegaan met de acties die zijn vastgesteld tijdens de startconferentie. De leden van de werkgroepen zijn afkomstig van de partners: corporaties, zorgpartijen en gemeentelijke onderdelen. Een verbouwing is in gang gezet, maar tegelijkertijd gaat 'de verkoop gewoon door'. Het afgelopen jaar is hard gewerkt om zoveel mogelijk mensen in de knel te huisvesten. Tegelijkertijd worden werkprocessen gewijzigd, is een monitor ingericht, zijn nieuwe zorgarrangementen ontwikkeld en ten uitvoer gebracht en zijn 2.057 statushouders gehuisvest, waaronder voor het eerst een grote groep in een nieuwe locatie: het Startblok aan de Riekerhaven.

Coalities en aanpalende programma's

De meerwaarde van het programma zit in de integrale aanpak en de samenwerking tussen alle partners. De corporaties, zorgpartijen en de verschillende gemeentelijke onderdelen trekken samen op om in 2018 het doel van het programma te halen. In werkgroepen wordt op uitvoerend

niveau gewerkt aan resultaten, op management- en bestuurlijk niveau wordt steeds weer gezocht naar oplossingen om binnen de eigen organisatie de juiste sturing te geven. Er is daarbij samenhang met de hieronder genoemde beleidsdoelen en programma's.

Samenwerkingsafspraken gemeente-AFWC-HA

De gemeente, AFWC en HA hebben in juli 2015 de Samenwerkingsafspraken vastgesteld. Centraal staat de afspraak dat jaarlijks 30% van de sociale verhueringen in de bestaande voorraad, inclusief nieuwbouw, ter beschikking wordt gesteld voor de huisvesting van kwetsbare groepen. Daarbij is een minimum van 1.500 woningen per kalenderjaar overeengekomen. De huisvesting van kwetsbare groepen krijgt ook een plaats in de nieuwe Woonagenda die de wethouder Wonen in 2017 zal aanbieden.

*"Ik woon hier nu een jaar.
En ik kom eindelijk tot rust.
Mijn schulden zijn intussen
op orde."*

Koersbesluit Thuis in de wijk

Het programma Huisvesting Kwetsbare Groepen draagt bij aan de ambitie van het Koersbesluit Thuis in de wijk. Eén van de centrale uitgangspunten in het koersbesluit is een toename van zelfstandig wonen en afbouw van de 24 uurszorg. Voor de realisatie van deze ambitie worden 1000 ex-

tra woningen beschikbaar gesteld in de periode 2015-2018. Deze 1.000 woningen maken de kanteling naar 'eerder en meer zelfstandig wonen' mogelijk. Gelijktijdig dragen zij bij aan het wegwerken van de wachtlijsten. Bij de behandeling van de voorjaarsnota 2015 is het beschikbaar komen van de 1.000 woningen voorwaardelijk gemaakt voor de taakstelling van € 3 miljoen in 2018 op de organisatiekosten van de Maatschappelijke Opvang Instelling. Indien de 1.000 woningen niet (geheel) gerealiseerd worden, dan kan er geen afbouw plaatsvinden en kan de taakstelling niet (geheel) worden opgelegd.

Rijkstaakstelling huisvesten statushouders

Het Rijk legt alle gemeentes in Nederland een taak op om statushouders passende huisvesting aan te bieden. Jaarlijks stelt het Rijk de aantallen vast. Voor 2016 was het aantal vastgesteld op 2.077 voor de gemeente Amsterdam. Naast de huisvestingsopdracht krijgen de gemeenten ook de opdracht om de nieuwe bewoners goed en snel te laten integreren in de Nederlandse samenleving.

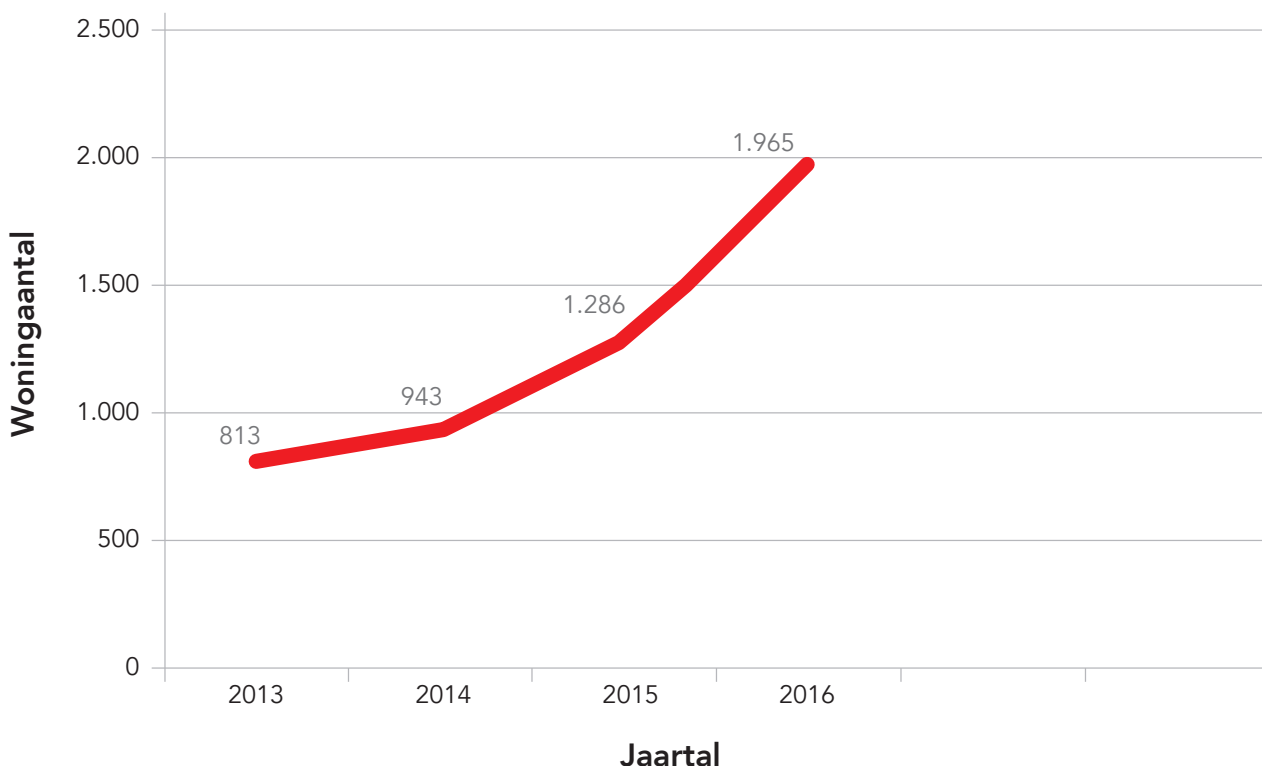
Aanpak Verwarde personen

In 2015 heeft de minister van VWS bij de VNG en de Tweede Kamer de dringende wens geuit een sluitende aanpak voor personen met verward gedrag te willen organiseren. De minister werd hierin gesteund door de minister van V&J. Gezien de complexiteit van de vraagstukken en het grote aantal stakeholders werkt Amsterdam in navolging van het landelijk model in 2017 en 2018 met een Amsterdams Aanjaagteam. De eerste prioriteit in de Amsterdamse aanpak ligt bij de onderwerpen die spelen op het koppelvlak van zorg en veiligheid.

Resultaten

Allereerst schenken we aandacht aan de aantallen geleverde woningen voor de diverse doelgroepen in 2016. In nevenstaande tabel wordt een onderscheid gemaakt tussen woningen die vanuit de bestaande voorraad door corporaties zijn geleverd en woonruimte die in de tijdelijke projecten, studentencomplexen en particuliere initiatieven voor statushouders is gevonden.

Woningen geleverd voor kwetsbare groepen

Totaal overzicht van aantal geleverde woningen voor huisvesting kwetsbare groepen in 2016

Doelgroep	Opgave 2016	jan	feb	mrt	apr	mei	jun	jul	aug	sep	okt	nov	dec	Totaal 2016
Uitstroom MO - Volwassenen	244	23	12	11	29	28	49	37	44	17	20	17	7	294
Uitstroom MO - Jongeren	25	1	1	0	2	0	7	1	2	0	2	0	0	16
Uitstroom MO - Moeders	25	3	0	0	3	2	3	2	7	2	2	0	3	27
Omslag MOBW*	150									0	0	0	0	0
Statushouders	950	56	69	103	89	60	72	24	63	84	71	96	58	845
Huiselijk Geweld	25	1	2	5	2	0	2	3	6	2	1	13	1	38
Gezinnen in crisisopvang (in telling bij soc/med)	15	0	0	0	0	0	0	4	4	1	1	2	0	12
Sociaal/Medisch	314	10	21	38	22	22	12	21	19	24	27	28	21	265
(O)MPG	17	1	0	0	2	2	0	0	0	2	0	2	0	9
Housing First Jeugd	12												8	8
Laatste Kans	0							0	1	0	0	0	1	2
Rowo	50	0	0	16	0	0	9	1	2	0	12	0	10	50
Overig	288													0
Subtotaal	2.100	95	105	173	149	114	154	93	148	132	136	158	109	1.566
Statushouders: projecten, particulieren en studentenhuishoudens (1-persoonshuishoudens)														399
Totaal														1.965

**) In 2016 zijn er 33 woningen aangeboden aan de zorgaanbieders in het kader van de omslag MOBW. Een deel van deze woningen is al gekoppeld aan een cliënt uit de MOBW. Voor een deel van de woningen moeten bezichtigingen en koppelingen nog plaats vinden. Vanwege de administratieve afwikkeling is het cijfer nog niet weergegeven in het overzicht.*

Binnen de zeer gespannen Amsterdamse woningmarkt zijn er in 2016 1.566 corporatiewoningen ter beschikking gesteld voor kwetsbare groepen. Binnen nieuwbouw- en transformatieprojecten zijn er 399 woningen opgeleverd. Dit levert een totaal van 1.965 woningen op. De toewijzing van de vrijkomende woningen was in overleg met de partners verdeeld over de diverse doelgroepen. Omdat er in 2016 minder woningen beschikbaar kwamen dan vooraf verwacht, is de verdeling aangepast zodat alle groepen evenredig werden bediend. Het streefaantal woningen voor de Omslag MOBW is bijvoorbeeld

aangepast van 300 naar 150.

Voor de statushouders wordt de rijkstaakstelling in personen vastgesteld. De taakstelling voor 2016 was 2076 en er zijn 2.057 unieke statushouders gehuisvest in Amsterdam

In vergelijking met 2015 zijn er 53% meer woningen beschikbaar gekomen voor kwetsbare groepen.

De verschillende actielijnen hebben geleid tot bovengenoemd resultaat.

Hieronder de belangrijkste resultaten voor 2016 per actielijn:

- **Actielijn 1:** Er is hard gewerkt aan een monitor die nauwkeurig per maand laat zien hoeveel woningen aan welke doelgroep zijn toegewezen. Alle partners leveren hiervoor cijfers. Een dergelijk overzicht is nog niet eerder geproduceerd.
- **Actielijn 2:** Er zijn 383 woningen in projecten opgeleverd voor statushouders. Het project in Riekerhaven kreeg landelijke belangstelling vanwege het concept om jonge Nederlandse studenten gemengd met jonge statushouders te laten wonen om zo versneld de integratie op gang te brengen.
- **Actielijn 3:** Een nieuw woon-zorgarrangement is ontwikkeld voor uitstroomkandidaten uit de Maatschappelijke Opvang/Beschermd Wonen (MOBW). De zorgaanbieders begeleiden de klanten hierbij niet langer in een voorziening, maar leveren passende zorg op de woning.
- **Actielijn 4:** Om het doel van het programma te behalen, is het nodig werkprocessen aan te passen, te veranderen en verbeteren. Tot op uitvoerend niveau is beoordeeld welke aanpassingen nodig zijn. Dit grijpt direct in op het dagelijks werk van veel medewerkers bij zorginstellingen, corporaties en de gemeente. Deze verandering vraagt veel van mensen en heeft een wisselend resultaat bij de uitvoer van de plannen gegeven.
- **Communicatie:** tijdens een startconferentie in maart hebben alle partners zich uitgesproken voor het programma, de actielijnen en de benoemde activiteiten. Daarna hebben zij een gezamenlijke communicatielijn opgezet. Het doel is eenduidig de boodschap uit te dragen dat iedereen een kans moet krijgen op een zelfstandige bestaan. De communicatie rond het project Riekerhaven heeft bijgedragen aan de integratie van statushouders en geleid tot veel positieve publiciteit.

Financiën

Voor de uitvoering van het programma was in 2016 een bedrag van 1,8 miljoen euro begroot. De werkelijke uitgaven waren 1,35 miljoen euro. De onderschrijding met ruim 450 duizend euro heeft meerdere oorzaken. De externe inhuur was lager dan verwacht en is een deel van de uitvoeringskosten vanuit een ander budget gefinancierd. Daarnaast zijn minder woon-zorgarrangementen ingekocht dan vooraf was gepland. Een uitgebreid financieel overzicht staat in de Jaarrekening 2016.

Uitdagingen

Een gespannen woningmarkt en een nieuwe Huisvestingswet leveren vele uitdagingen bij het huisvesten van kwetsbare groepen. De grote vraag naar woningen in Amsterdam leidt tot een krap aanbod en hoge huren. De nieuwe regels voor de verhuur van sociale huurwoningen, zoals het passend toewijzen, maken het aanbod nog krappere. Voor gezinnen zijn er bijvoorbeeld weinig grote woningen tegen een redelijke huurprijs. Tegelijkertijd maakt de kostendelersnorm het minder gemakkelijk om een woning te delen, zonder te worden gekort op een uitkering of toeslagen.

Bij krapte in het aanbod van sociale huurwoningen moet steeds de keuze worden gemaakt wie er 'voor mag gaan': een 'gewone' woningzoekende, iemand uit de Maatschappelijke Opvang, een statushouder of toch het gezin dat om medische redenen moet verhuizen? Voor alle partijen zijn dit lastige dilemma's. Sinds 2016 bestaat er dankzij de monitor voor het eerst een volledig overzicht van vraag en aanbod. De eerste stappen zijn gezet om ook te sturen op de vraag, onder andere door aandacht te vragen voor woningen voor (O)MPG-gezinnen en door het verzoek woningen voor gezinnen anders te labelen in WoningNet.

Aan het einde van het jaar is bestuurlijk besloten voorrang te geven aan de uitstroom in de pilot Omslag MOBW, boven het huisvesten van statushouders. Het doel was de doorstroming van cliënten uit de voorzieningen te bevorderen. Dit besluit is genomen omdat in november bleek dat de doelstelling van het huisvesten van 300 klanten in de Omslag MOBW niet zou worden gehaald in 2016. Uiteindelijk zijn 33 mensen geplaatst met een passend woon-zorgarrangement. Alle partijen hebben hiervan geleerd. De werkprocessen zijn verbeterd. Als er woning beschikbaar komt, staan zorg en begeleiding klaar en daardoor komt de uitstroom inmiddels op gang. Alle partijen staan in de actiestand om in 2017 de doelstelling MOBW te halen en de opgelopen achterstand zoveel mogelijk in te lopen.

Nu het verzamelen van informatie is gestroomlijnd, kan er ook effectief worden gestuurd in 2017. Ook is het mogelijk aandacht te geven aan het terugdringen van de wachttijd voor een woning. Dit is immers de doelstelling van het programma.

De krappe woningmarkt leidde in 2016 tot minder verhuizingen dan vooraf was verwacht. De corporaties hielden rekening met 7.000 mutaties (verhuizingen) in 2016. Volgens de Samenwerkingsafspraken wordt 30% van de vrijkomende woningen toegewezen aan onze doelgroepen. Uitgaande van 7.000 mutaties zouden er in 2016 2.100 woningen voor kwetsbaren beschikbaar zijn. In de loop van het jaar werd duidelijk dat het aantal mutaties op iets meer dan 5.000 zou uitkomen.

Er waren nog meer tegenvallers in 2016. De bezettingsgraad (het aantal mensen per woning) voor de statushouders viel lager uit van verwacht. Hierdoor waren er meer woningen nodig om het aantal mensen uit de rijkstaakstelling te huisvesten. Ook waren er minder studenten onder de statushouders waardoor we minder gebruik konden maken van de toegezegde studentenwoningen. Bij de transformatie en nieuwbouw van tijdelijke woningen duurde het langer dan gehoopt om projecten te starten en binnen de gestelde tijd op te leveren. De vertraging ontstond onder andere doordat corporaties soms meer tijd nodig hadden om projecten te starten of doordat omwonenden bezwaar maakten tegen de bouwplannen.

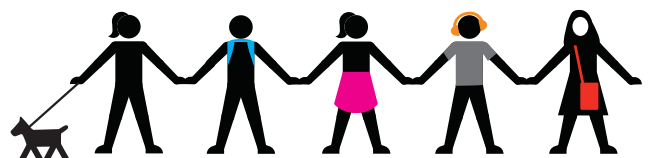
Door deze tegenvallers is 70% van het verwachte resultaat gehaald. Daardoor bleek het niet mogelijk de achterstand weg te werken die in voorgaande jaren bij het huisvesten

van statushouders is opgelopen. De rijkstaakstelling statushouders voor 2016 is vrijwel gehaald (op 20 personen na).

Ook gezinnen moeten vaak lang wachten, zeker gezinnen die vanwege medische redenen dienen te verhuizen. Het aanbod is schaars, de huren zijn niet altijd passend bij het inkomen en de vraag naar ruime woningen is groot. In het najaar van 2016 is een onderzoek uitgevoerd om het tekort aan grotere woningen te verklaren en oplossingen voor het tekort te vinden. De resultaten van het onderzoek worden meegenomen in de werkplannen voor 2017 en 2018 die in korte versie zijn opgenomen in hoofdstuk 5.

Binnen het programma is er een veelheid aan doelgroepen en werkwijzen. Het aantal betrokken partijen is groot. Het vraagt extra tijd en geduld van een ieder om alles en iedereen te betrekken en mee te nemen in uitdagingen en oplossingen. Bij de uitstroom MOBW bleek de aanpassing noodzakelijk van veel werkprocessen op uitvoerend niveau bij de zorgpartijen en corporaties. Aanpassing van werkprocessen grijpt diep in en vergt tijd: ingesleten procedures en keuzes moeten worden herzien en opnieuw worden ingericht.

“Een eigen huis, dat heeft mijn vaders leven gered. Ik kon toen voor het eerst écht langskomen. Eerst was ik kwaad, maar het voelde ook vertrouwd. Hij werkte als vrijwilliger op een boerderij, was lief en lachte veel. Ik weet nu dat mensen fouten kunnen maken, maar dat ze dan nog niet meteen een slecht mens zijn.”

3.

Resultaten 2016

3. Resultaten 2016

In dit hoofdstuk geven we inzicht in de voortgang van het programma. We rapporteren over de ambities en beoogde resultaten zoals geformuleerd in het Programma Huisvesting Kwetsbare Groepen 2015- 2018 (18-11-2015) en de Startnotitie uitvoering (11-04-2016). Dit doen we langs de vier onderstaande actielijnen. Ook geven we aan wat er op het gebied van communicatie is bereikt.

Actielijn 1: Monitoring en sturing

Monitoring en sturing zijn essentieel bij een goede uitvoering van de samenwerkingsafspraken tussen gemeente, woningcorporaties en huurdersverenigingen, zodat er geen kwetsbare groepen in de knel komen. Binnen deze actielijn wordt gewerkt aan een eenduidige, gezamenlijke registratie van vraag en aanbod voor de doelgroepen. Het resultaat is een monitor waarvoor heel veel partners informatie leveren. Voor het eerst kwam een dergelijk product tot stand; pogingen daartoe in het verleden zijn steeds mislukt.

Er wordt specifiek gemonitord op het beschikbaar krijgen van 1.000 extra woningen voor de omslag MOBW. De monitor is hiermee een middel om goed te kunnen sturen.

Opgave 1: Eenduidige registratie en monitoring van vraag en aanbod

Het realiseren van passende huisvesting voor alle kwetsbare bewoners vraagt met voorrang om een gedeelde registratie van vraag en aanbod voor de verschillende doelgroepen. Als voorbereiding op het meten van de wachttijd per kwetsbare groep is in 2016 gewerkt aan het meten van de maandelijkse vraag en het aanbod van de groepen.

De maandelijkse woningvraag wordt bepaald op basis van gegevens uit verschillende bronnen:

- besluiten aan veldtafels voor gezinnen, jongeren en volwassenen

- COA kandidaten
- huishoudens die urgentie hebben gekregen van de RVE Wonen
- huishoudens die via Zorg (Wmo) een indicatie krijgen voor een rolstoelwoning
- kandidaten voor de omslag MOBW
- dakloze gezinnen

Het aanbod aan woningen voor kwetsbare groepen komt via verschillende routes bij de kwetsbare groepen:

- module actieve bemiddeling in WoningNet
- via de wekelijkse advertenties in WoningNet
- bemiddeling door Wonen
- projecten specifiek voor statushouders

Al deze bronnen leverden in 2016 input bij de inrichting van de maandelijkse Monitor 'aanbod en vraag woonruimte kwetsbare groepen'. De monitor biedt maandelijks achteraf

zicht op de vraag en het aanbod. Een goed beeld is ontstaan van de woningvraag van de verschillende groepen. De vraag fluctueert uiteraard en wordt daarom frequent gemeten. Deze informatie maakt het nu ook mogelijk te sturen op vraag en aanbod.

Opgave 2: Sturing per doelgroep

We willen ook nagaan welke woningen bij welke kwetsbare groep zijn terecht gekomen. Met ingang van 2016 is de monitor 'aanbod en vraag woonruimte kwetsbare groepen' daarom zo ingericht dat apart per doelgroep wordt gemonitord. Dit inzicht is in de loop van 2016 al gebruikt: om te sturen als tekorten of mismatches voor bepaalde groepen worden gesignaleerd.

Een voorbeeld. In mei 2016 liep de vraag naar woningen voor de (Overlastgevende) Multiprobleem Gezinnen (O)MPG op. Deze doelgroep is vervolgens extra onder de aandacht gebracht bij de corporaties. Als resultaat daarvan hebben de corporaties meer woningen voor deze doelgroep aangeboden. Een ander voorbeeld is het labellen van woningen voor gezinnen. Door het monitoren is

geconstateerd dat de corporaties te weinig woningen voor gezinnen leverden. Met de corporaties is afgesproken om meer woningen met een groter oppervlak te labellen voor gezinnen, zodat deze ook bij de gezinnen terecht kwamen.

In 2017 wordt de monitor zo ingericht dat het mogelijk wordt om de wachttijd per doelgroep te meten. Vanaf dan kunnen we optimaal gaan sturen op vraag en aanbod gekoppeld aan de wachttijd.

Opgave 3: Sturen op de voortgang en het tijdig signaleren en agenderen van knelpunten in 30% afspraken

Met de woningcorporaties is afgesproken dat 30% van de sociale voorraad (bestaand of nog op te leveren) beschikbaar komt voor kwetsbare groepen. Opgave van actielijn 1 is de knelpunten in deze 30% afspraak tijdig te signaleren, agenderen en op te lossen.

“In 2015 kwam ik via boot, bus, trein en te voet naar Nederland. Mijn baas had me Holland aangeraden. Hij zei: daar is geen racisme en daar zijn de mensen heel aardig. Hier woon ik tussen Nederlandse jongeren. Dat is goed, want ik wil snel inburgeren. Mijn leven is nu hier. Ik wil nooit meer terug.”

Actielijn 2: meer woonruimte beschikbaar krijgen

Nieuwbouw, transformatie van panden, het gebruik van jongeren- en studentenhuysvesting, tijdelijke woonunits en woningdelen vergroten het aanbod aan wooneenheden. De inzet van actielijn 2 richt zich om twee redenen specifiek op het realiseren van extra woonruimte voor statushouders. Door nieuwe wooneenheden voor statushouders te scheppen, blijft er ruimte in de bestaande voorraad voor de huisvesting van andere kwetsbare groepen. Bovendien is bij statushouders een zekere concentratie in projecten te realiseren (tot maximaal 50%), terwijl concentratie van andere kwetsbare groepen niet wenselijk is.

Opgave 1: Afstemming bij realisatie 2.700 extra wooneenheden door transformatie en nieuwbouw

In 2016 zijn op veel plaatsen in de stad projecten geïnitieerd (door corporaties, ontwikkelaars en gemeente) om meer statushouders te huisvesten. In deze projecten betreft het (tijdelijke) nieuwbouw, transformatie of verlengd gebruik van wooncomplexen. Steeds is er een actueel overzicht van alle projecten die in onderzoek, voorbereiding of realisatie zijn. Eind 2016 ging het om 46 projecten. Het potentieel aan woonplekken voor statushouders in deze projecten is 2.900. In 2016 zijn hiervan 399 wooneenheden gerealiseerd.

Zowel met de realisatie als de planvorming van projecten voor statushouders zijn grote stappen gezet. Er zijn diverse projecten van tijdelijke nieuwbouw en transformatie opgeleverd waarin statushouders zijn gehuisvest. Het grootste en bekendste project is Startblok Riekerhaven. Woningcorporatie De Key heeft hier 560 jongeren gehuisvest: 280 statushouders en 280 Amsterdamse jongeren.

Naast de gerealiseerde projecten zijn er 2.556 potentiële extra wooneenheden voor statushouders in onderzoek, voorbereiding of realisatie. Belangrijke resultaten in 2016 bij deze voorbereiding zijn:

- Zes gemeentelijk vastgoed panden zijn verkocht en worden getransformeerd tot 200 sociale huurwoningen, waarvan de helft voor statushouders.
- Vijf locaties zijn aangewezen voor tijdelijke nieuwbouw complexen. Op deze locaties is plaats voor ongeveer 1.000 wooneenheden, waarvan de helft voor statushouders.
- Het complex Nierkerkestraat met 72 woningen wordt niet gesloopt maar nog 5 jaar verhuurd, waarbij de helft van de woningen voor statushouders is.
- Met woningcorporatie Rochdale is afgesproken het tijdelijke complex op het NDSM-terrein langer operationeel te houden. Vrijkomende woningen worden toegewezen aan jonge statushouders, tot maximaal 50% van het complex (190 woningen). In 2016 zijn al 40 statushouders geplaatst. Eenzelfde afspraak is gemaakt met De Key over het studentencomplex aan de Wenckebachweg. In 2017 kunnen daar maximaal 120 statushouders komen te wonen.
- Corporaties hebben gebouwen versneld getransformeerd tot woningen, deels voor statushouders. Een voorbeeld is het pand van Ymere aan de Mauritskade. Aan het begin van het jaar was HOOST gevestigd in het pand. In december werd het getransformeerd opgeleverd. Van de 25 jongerenwoningen zijn er 13 bestemd voor statushouders.

Per project worden afspraken gemaakt over communicatie, betrekken van de buurt en aanvullende begeleiding/beheer. Leidend daarbij zijn de motie 'Huisvesting status-

“Het huis betekent alles voor mij. Het is mijn vrijheid. Ik heb nooit langdurig op straat of onder een brug geleefd. Bij veel mensen was ik een welkome gast. Maar je blijft je altijd aanpassen. Je past je zoveel aan dat je jezelf kwijtraakt.”

houders samen met de buurt', aangenomen in de raadsvergadering van 14 juli 2016 (motie BI) en de motie 'Iedere statushouder een Amsterdamse buurman' (AH230) aangenomen op 9 maart 2016. Statushouders worden daarom altijd gemengd met andere Amsterdammers gehuisvest. Er is afstemming tussen de verschillende huisvestingsvormen, zodat wordt geleerd van eerdere ervaringen (bijvoorbeeld van Startblok Riekerhaven).

Opgave 2: Implementatie van de afspraken met studentenhuisevesters

In oktober 2015 heeft het College van B&W besloten dat jonge, alleenstaande statushouders (ongeveer 40% van de instroom) niet meer in aanmerking komen voor zelfstandige permanente huisvesting in corporatiewoningen. Voor hen zijn de opties: woningdelen, jongerenhuisvesting of studentenhuisevesting. In 2016 zijn 122 statushouders een woning gaan delen. Op 1 juli 2016 is het nieuwe jongerencontract ingevoerd, waarmee jongeren tot 28 jaar een 5-jaarscontract kunnen krijgen. Dit is meteen ingezet bij het project Riekerhaven en andere (verspreide) jongerenwoningen.

Het campuscontract was het belangrijkste knelpunt bij de inzet van studentenwoningen voor de huisvesting van statushouders. In dit contract is het huren van een woning verbonden aan het volgen van een opleiding. Statushouders zijn meestal niet begonnen aan een opleiding voordat ze in Amsterdam gehuisvest zijn. Het gebruik van studentenwoningen in 2016 bleef daarom beperkt tot 80. Dat is jammer omdat er wel veel studentenwoningen beschikbaar komen en de huisvesting passend is voor jonge statushouders, ook met oog op integratie. In oktober zijn nieuwe afspraken gemaakt met DUWO om dit op te lossen: DUWO accepteert statushouders op een campuscontract als uit een assessment blijkt dat statushouder een opleiding kan volgen. De statushouder krijgt vervolgens een jaar de tijd om daadwerkelijk een opleiding te gaan volgen. Dat kan ook een voorbereidend programma zijn of een opleiding op MBO-niveau. Sinds kort worden de assessments afgenomen in het AZC Amsterdam. Naar verwachting kunnen dankzij de nieuwe afspraken in 2017 meer statushouders in studentenwoningen worden gehuisvest.

Actielijn 3: Passende arrangementen ontwikkelen

Om kwetsbare groepen zorgvuldig te huisvesten, zijn zorg en begeleiding in en rond het nieuwe thuis nodig. De activiteiten in actielijn 3 zijn gericht op het maken van afspraken tussen partners over ieders rol en bijdrage aan de huisvesting van kwetsbare groepen en de doorontwikkeling en uniformering van bestaande arrangementen.

Opgave 1: Passende arrangementen en duidelijke rolverdeling

Centraal in het programma staat het uitgangspunt 'passend en gewoon wonen'. Voor de Maatschappelijke Opvang en Beschermd Wonen betekent dit dat een deel van de cliënten eerder dan voorheen zelfstandig gaat wonen. Samen met zorgaanbieders, corporaties en de gemeente is dit uitgangspunt vertaald naar randvoorwaarden en begeleidingsvormen om zelfstandig wonen tot een succes te maken. Dit is geborgd in een woon-zorgarrangement. De uitgangspunten van Housing first dienden hierbij als voorbeeld.

Het woon-zorgarrangement voor volwassenen uit de Maatschappelijke Opvang en Beschermd Wonen bestaat uit verschillende modules (zie bijlage 1). Mensen krijgen bijvoorbeeld financiële ondersteuning om betaling van de huur te garanderen en woonbegeleiding gericht op goed nabuurschap, het mogelijk maken van participatie in de wijk en het opbouwen van een sociaal netwerk. Het nieuwe woonzorgarrangement wordt binnen het programma toegepast in de praktijk op de 1.000 extra woningen. De gemeente heeft in 2016 zorgtrajecten ingekocht bij zorgaanbieders en de eerste 33 cliënten zijn geplaatst. Het arrangement is uitgebreid met een extra module voor de huisvesting van Maatschappelijke Opvang gezinnen. Centraal hierbij staat het bewaken van de veiligheid van de kinderen. In totaal zijn er 25 trajecten ingekocht en zijn inmiddels vijf gezinnen gehuisvest.

Een belangrijk onderdeel van het arrangement is de financiële ondersteuning van kwetsbare mensen. Om te bepalen welke ondersteuning nodig is, vond een kwalitatief behoefte-onderzoek onder cliënten in de Maatschappelijke Opvang en Beschermd Wonen plaats. Dit heeft geleid tot de invoering van individueel maatwerk in de begeleiding

“Ik ben zo blij zelfstandig te kunnen leven. Altijd van anderen afhankelijk zijn, maakte me steeds ongelukkiger. Nu heb ik een rolstoelwoning, een hulphond die kleine dingen kan doen en ondersteuning die ik zelf kies. Ik beslis zelf wie, wat en wanneer.”

van cliënten bij het team Fibu. Alle cliënten krijgen bij de start een gesprek met de budgetconsulent van het team Fibu en de hulpverlener om samenwerking te borgen. Via regelmatige voortgangsgesprekken wordt bekeken of de cliënt stapjes kan maken richting meer zelfstandigheid.

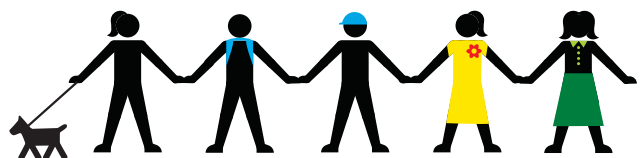
Daarbij krijgt de cliënt ondersteuning van de budgetconsulent en deels ook van de hulpverlener. Dit is een nieuwe vorm van samenwerking. Cliënten geven zelf aan waar ze de gesprekken willen voeren, thuis of bij de zorgaanbieder. De focus ligt op het stabiliseren van de financiële situatie en het doorbetalen van de vaste lasten, zodat betaling van de huur is gegarandeerd. Daartoe worden de vaste lasten automatisch gescheiden van de overige inkomsten. Indien nodig bestaat de mogelijkheid om aanvullende financiële ondersteuning in te zetten. Het is de bedoeling dat alle mensen met het nieuwe woon-zorgarrangement gebruik kunnen maken van inkomensbeheer op maat.

Het woon-zorgarrangement is ontwikkeld in een werkgroep bestaande uit alle partijen. Deze samenwerking heeft ook op andere manieren een belangrijke meerwaarde. De afspraken rondom de woonzorgarrangementen worden geborgd in een Samenwerkingsovereenkomst tussen gemeente, zorgaanbieders en corporaties. In deze overeenkomst staat het juridisch kader waarbinnen de huisvesting en de zorg worden geregeld. De inzet is dat betrokken partijen de overeenkomst ondertekenen tijdens een stadscongres in maart 2017.

Opgave 2: Nieuwe initiatieven stimuleren en faciliteren

Ook burgers, particuliere eigenaren en ontwikkelaars ontplooiën initiatieven om kwetsbare groepen te huisvesten. De gemeente wil dergelijke initiatieven faciliteren. Onderzocht wordt of het nuttig is een meldpunt in te richten waar verzoeken kunnen worden ingediend. Een proces is ingericht om initiatieven te kunnen wegen.

In 2016 zijn diverse particuliere initiatieven voor de huisvesting van statushouders gerealiseerd. Verschillende particulieren hebben tijdelijk statushouders gehuisvest op kamers, waarna de gemeente heeft gezorgd voor doorstroming naar reguliere huisvesting. Particuliere woningcoöperatie De Samenwerking heeft drie grote woningen betaalbaar gemaakt voor vluchtelinggezinnen. In stadslandbouwproject Noordoogst zijn tijdelijk 12 statushouders gehuisvest.

Actielijn 4: Werkprocessen verbeteren en vernieuwen

Binnen actielijn 4 worden alle werkprocessen voor het huisvesten van kwetsbaren getoetst, bijgesteld en zo nodig nieuw ontwikkeld. Daarbij is het van belang dat de ketenpartners elkaars rollen en verantwoordelijkheden leren kennen. Deze ontschotting zal ertoe leiden dat kwetsbare groepen eerder en adequater aan passende woonruimte worden geholpen. Het doel is dat professionals uit de zorg en verhuurmedewerkers van corporaties met elkaar in overleg gaan om samen een goede match te maken tussen mens, woning en wijk.

Opgave 1: Herijken van de huidige werkprocessen

Samen met woningcorporaties, zorgaanbieders en de gemeente Amsterdam zijn in eerste instantie de werkprocessen rondom de 1.000 extra woningen voor de uitstroom van volwassenen uit de Maatschappelijke Opvang en de Beschermd Wonen (MOBW) ontwikkeld en ingevoerd. De bestaande processen van de uitstroom zijn voor deze mensen aangepast volgens het Housing First principe. Woningcorporaties hebben hun werkproces aangepast, zodat zij in staat zijn maatwerk te leveren en passend toe te wijzen. Om woning, woonomgeving en de persoon goed te matchen heeft de woningcorporatie direct contact met de zorgaanbieder.

Het vernieuwde werkproces voor zelfstandig wonen, Housing First met een woon-zorgarrangement, wordt ook toegepast voor gezinnen die uit de crisisopvang komen of op een wachtlijst staan voor Begeleid Wonen. Bij gezinnen zijn de kenmerken, het profiel, van groot belang voor de matching op de woning en de woonomgeving. Corporaties hebben weinig gezinswoningen beschikbaar. In de wijk is weinig draagvlak voor gezinnen die veel overlast veroorzaken en voortdurend worden verplaatst. Het laatste kans contract biedt niet de gewenste oplossing, want het gezin wordt via het escalatiemodel weer aangeboden.

Ook is er in 2016 extra ingezet op een aangepast werkproces voor de plaatsing van urgenten met een rolstoelindicatie. De Werkgroep Rolstoelwoningen (ROWO) streeft naar aanpassing van de Subsidieverordening stedelijke vernieuwing, zodat het mogelijk wordt vooral grote rolstoelgeschikte woningen in heel Amsterdam breder te subsidiëren. Het werkproces wordt in juni 2017 geëvalueerd en de uitkomsten worden voorgelegd aan de partners.

“Het is voor mij nog steeds een openbaring, zo’n huis. Zelf bepalen wanneer ik eet, douche of naar bed ga. En als ik me nu ergens niet op mijn gemak voel, dan kan ik gewoon naar huis. Dat voelt als een luxe.”

Het herijken van de huidige werkprocessen hangt in dit programma samen met de aanpak van alle partners en hun interne werkprocessen. De kracht van een integrale aanpak is dat processen op elkaar aansluiten. Deze verandering in werkwijzen moet met grote zorgvuldigheid en open communicatie worden begeleid. In de praktijk blijkt dat de acceptatie van de verandering van het werkproces staat of valt bij het creëren van draagvlak. Er is veel tijd en energie gestoken in het betrekken van elkaars kennis en ervaringen, waardoor er meer onderling begrip is gekomen voor elkaars opgave en doelen.

Opgave 2: Werkafspraken over op- en afschaling

De werkafspraken voor op- en afschaling van de begeleiding, in het bijzonder voor gezinnen, zijn nu te divers en inefficiënt. Ze leiden niet tot eenduidigheid en passende oplossingen. Het gevolg is dat er steeds meer escalatieroutes zijn. De uitdaging is deze routes terug te brengen tot een escalatiemodel met een doelmatige werkwijze en duidelijke criteria voor integrale afwegingen gericht op maatwerkoplossingen. Er zijn integrale werksessies (Wonen, Jeugd en Zorg) gestart om de veelheid aan escalatieroutes voor gezinnen te analyseren met als doel deze routes te vereenvoudigen en een gezamenlijke aanpak te ontwikkelen.

Kennisdeling, communicatie en draagvlak

Communicatie doelgroepen en doelen

1. Zorgaanbieders en woningcorporaties

Een goede samenwerking tussen woningcorporaties en zorgaanbieders is cruciaal. De woningcorporaties zijn bekend met de actielijnen uit het Koersbesluit zodat zij deze koerswijziging meenemen in hun beleidsontwikkeling en communicatie t.a.v. woonvoorzieningen. Van zorgverleners wordt een andere werkhouding verwacht, waarbij niet de beperkingen, maar de mogelijkheden van de cliënt centraal staan. Bovendien wordt verwacht dat zij de verbinding met de wijk leggen (zie onder).

2. Stadsdelen

Cliënten gaan eerder zelfstandig wonen, hierdoor wordt de verbinding met de wijk van belang (Wijkzorg, informele zorg, basisvoorzieningen). De stadsdelen zorgen voor de beschikbaarheid van voldoende voorzieningen voor de inwoners. Voor preventie van vereenzaming en overlast is de aansluiting tussen ambulante zorg en de voorzieningen in de wijk een punt van aandacht. Stadsdelen moeten weten hoe te handelen bij signalen van problemen. Zij hebben ook behoefte aan informatie om te beoordelen of er voldoende voorzieningen zijn.

3. Buren

Zittende bewoners kunnen buren krijgen met een andere achtergrond, in de breedste zin van het woord. We willen bekendheid met de problematiek genereren, een realistisch beeld van kwetsbare groepen neerzetten en een eventuele drempel voor contact met kwetsbare buren verlagen.

4. Cliënten

Amsterdammers die in de problemen raken, moeten weten dat de gemeente een vangnet biedt waarbij voorop staan: zelfstandigheid, eigen verantwoordelijkheid, behoud van waardigheid en direct werken aan je toekomst. Indien mogelijk gaan cliënten zelfstandig in de wijk wonen. Waar nodig krijgen zij daarbij begeleiding.

5. (Betrokken) Amsterdammers

De keuze om kwetsbare groepen snel te huisvesten, heeft gevolgen voor andere woningzoekenden. We willen

Amsterdammers bekend maken met de achterliggende reden: het gaat om mensen in een woonsituatie die hun leven ontwricht en deze mensen zijn niet in staat zelfstandig tijdig een oplossing te vinden. Grootschalige woonvoorzieningen verdwijnen geleidelijk. Een deel heeft ambulante ondersteuning nodig bij het zelfstandig wonen. Doel van de communicatie is om bekendheid voor de problematiek en betrokkenheid in de wijk te genereren.

Kennis van gezinnen

Om kennis te krijgen over de positie van gezinnen op de Amsterdamse Woningmarkt, is in 2016 een onderzoek gedaan naar de vraag naar en het aanbod van woningen voor gezinnen en in de mogelijkheden om hier verbetering in te brengen. Gezinnen moeten vaak lang op een woning wachten, zeker gezinnen die vanwege medische redenen dienen te verhuizen. Het aanbod is schaars, de huren niet altijd passend bij het inkomen en de vraag naar ruime woningen is groot.

Voor dit onderzoek zijn kwantitatieve gegevens gebruikt van de gemeente, de AFWC en Woningnet. Ook zijn er interviews gedaan met medewerkers van corporaties. Om de eerste voorlopige uitkomsten van het onderzoek te bespreken vond op 14 december 2016 een expert-bijeenkomst plaats met medewerkers van corporaties, de gemeente en het ASW. De resultaten van deze bijeenkomst zijn verwerkt in het onderzoeksrapport. De uitkomsten en aanbevelingen worden meegenomen in de werkplannen voor 2017 en 2018.

“In Syrië was het te gevaarlijk voor ons en de kinderen. Een aantal familieleden is vermoord. Ik ben daar heel verdrietig over. In Syrië hadden we een goed leven. Hier voel ik me soms een bedelaar.”

4.

Vooruitblik 2017

4. Vooruitblik 2017

De planning voor 2017 bestaat uit twee onderdelen. Ten eerste wordt gewoon doorgewerkt om kwetsbare groepen te huisvesten. Ten tweede wordt in programmaverband gewerkt om woonruimte te creëren, de samenwerking te verbeteren, werkprocessen te optimaliseren en via goede communicatie de doelen van het programma toe te lichten. Deze acties worden in paragraaf 2 en 3 kort beschreven.

1. Verder werken in de actielijnen

In de actielijnen wordt de onderlinge afhankelijkheid meer benut waarbij acties gezamenlijk worden opgepakt en recht wordt gedaan aan de integrale aanpak van het programma. Op alle vlakken wordt bekeken waar de regeldruk kan worden verminderd.

Actielijn 1

De monitor wordt verder ontwikkeld, gericht op uitbreiding van de mogelijkheden om te sturen op vraag en aanbod. Daarbij wordt soort 'dashboard' ingericht voor het bestuurlijk kwartaaloverzicht. Ook wordt gewerkt aan (her)definiëring van doelgroepen, uniformering van de toewijzing (met actielijn 4) en aan het definiëren van de wachttijd (met actielijn 4). Het monitoren van de wachttijd wordt momenteel bemoeilijkt doordat voor de doelgroepen verschillend is bepaald wanneer de wachttijd begint.

Actielijn 2

Particuliere transformatieprojecten worden gestimuleerd en benut, bijvoorbeeld door een subsidieregeling in te voeren. Projecten voor tijdelijke nieuwbouw worden integraal vormgegeven en gerealiseerd. Twee panden van het Rijksvastgoed worden getransformeerd voor jongerenhuisvesting. Er wordt verder gezocht naar locaties en panden voor nieuwe projecten, eventueel in 2019 op te leveren.

Actielijn 3

De laatste hand wordt gelegd aan de Samenwerkingsovereenkomst voor het woonzorgarrangement. Het streven is dat de partners in het programma de overeenkomst in maart ondertekenen. De inkoop van zorgarrangementen loopt door. De pilot met de Omslag MOBW wordt gemonitord en daaruit zijn lessen getrokken voor het vervolg. Het komende jaar zetten we alles op alles om de

doelstelling voor 2017 te realiseren en de achterstand uit 2016 zoveel mogelijk in te lopen.

Actielijn 4

Een werkproces voor de toewijzing van woningen voor gezinnen wordt ingericht (met actielijn 3). Het werkproces voor de Omslag MOBW wordt verder verbeterd in overleg met de partners. Hiertoe worden onder andere werksessies voor uitvoerenden gehouden. De definitie van wat wachttijd voor alle doelgroepen is, wordt bepaald (met actielijn 1). Een voorstel voor prioritering of wachttijd voor doelgroepen wordt gemaakt (met actielijn 1).

“Het belangrijkste is dat je niet altijd in die hectiek zit, maar lekker naar huis kunt gaan. Het is heerlijk om af en toe alleen te zijn. Ik zit genoeg tussen de mensen. Elke dag ga ik even langs mijn buurvrouw. Zij heeft een TIA gehad, dus ik houd een beetje controle.”

Communicatie

Voor het Programma Huisvesting Kwetsbare Groepen en het Koersbesluit Thuis in de wijk wordt een overkoepelende communicatieaanpak gemaakt en met de uitvoering wordt begonnen. Onderdelen zijn in elk geval alle betrokkenen voeden met een helder verhaal over de visie van het programma: waarom worden bepaalde keuzes gemaakt? De verbinding met de stadsdelen (buurt/straat/portiek) wordt gemaakt. De professionals worden op de hoogte gehouden van de keuzes, werkwijzen en voortgang van het programma

Financiën 2017

In de Begroting 2017 is een totaalbedrag van 1,5 miljoen euro opgenomen voor de programmakosten Huisvesting Kwetsbare groepen. In dit bedrag is € 400.000 gereserveerd voor Ouderenhuisvesting. Een uitgebreide toelichting op de begrote kosten is te vinden in de Begroting 2017.

2. Aanvullende activiteiten

Naast de bovengenoemde acties uit het programmaplan is een verdiepingsslag gemaakt met de partners. Tijdens een expertmeeting op 10 januari 2017 is teruggeblikt op 2016 en zijn acties benoemd voor 2017.

“Een eigen huis betekent voor mij dat ik er weer bij hoor. Het geeft me zoveel rust. Dakloos worden is iets wat iedereen kan overkomen, maar mij niet meer. Het is geen leven. Ik zal alles in het werk stellen om te zorgen dat het niet meer gebeurt.”

De deelnemers gaven aan het programma belangrijk te vinden omdat:

- mensen niet onnodig moeten worden gehospitaliseerd
- iedereen de kans krijgt om weer zelfstandig te functioneren
- mensen hun plek kunnen vinden in de samenleving
- mensen waar nodig daarbij goede begeleiding ontvangen, onder meer in de vorm van budgetbeheer
- voor alle groepen wordt gewerkt aan passende huisvesting

De obstakels en uitdagingen bij de uitvoering van het programma werden benoemd.

- Schaarste aan woningen leidt tot wantrouwen tussen doelgroepen, hulpverleners, medewerkers van corporaties en ‘gewone burgers’. Ook leidt het tot een gevoel van onmacht.
- Behoefte aan goede communicatie:
 - Het verhaal moet worden verteld aan de buurten, wijken, bureaus: iedereen heeft recht op een zelfstandig bestaan.
 - Uitleg waarom sommige mensen voorrang krijgen, wat is onze visie bij het verdelen van de schaarste. Wanneer wordt er geprioriteerd en voor wie?
 - Helderheid voor de doelgroep: waar mogen ze wel of niet op rekenen?
 - Helderheid over prioritering en manier van werken voor alle medewerkers bij partners.
- Behoefte aan een goede spreiding door de stad zodat doelgroepen overal een eerlijke kans kunnen krijgen.
- Behoefte aan één verdeelsysteem, één loket waar alle matching plaatsvindt op basis van heldere regels die voor iedereen duidelijk zijn.
- Er zijn te veel regels.

De deelnemers gaven aan welke acties zij in 2017 willen uitvoeren. Deze acties staan hieronder op hoofdlijnen vermeld omdat zij nog verder moeten worden uitgewerkt.

1. Extra Woonruimte realiseren

Inventarisatie van reële opties om het aanbod van woonruimte te vergroten die ook snel uit te voeren zijn. Denk hierbij aan: woningdelen, onzelfstandige woonruimte creëren en initiatieven als ‘Onder de Pannen’ uitbreiden.

“Van de ene op de andere dag stond ik op straat. Met mijn spullen. En mijn kat. Veel eerder had ik om hulp moeten vragen. In de opvang dacht is steeds: Ik hoor hier niet! Nu heb ik een huis en een begeleider. Ik doe weer mee.”

2. Overlast voorkomen en beperken

Samen willen we zorgen voor goed en duurzaam wonen voor alle bewoners in de buurt. Het draagvlak in en de draagkracht van de buurt moet worden verstevigd. Hierbij zijn diverse acties genoemd, zoals samen met stadsdelen ‘Thuis in Amsterdam’ realiseren, een gezamenlijk overlast-protocol ontwikkelen en toevoegen aan Samenwerkings-overeenkomst, buurtcirkels vormen en bekendheid geven aan het Meldpunt Zorg & Woonoverlast.

3. Concurrentie tussen doelgroepen

In het programma zijn vele doelgroepen benoemd. Hoe zorg je voor een rechtvaardige toewijzing? Als mogelijke acties is in de expertmeeting gesproken over het definiëren van het begrip wachttijd, het helder en overzichtelijk indelen van doelgroepen en hun wensen zodat de koppeling aan een woning beter afgestemd kan worden op de behoefte, en uniformering van de toewijzing.

4. Vertrouwen en verbinden

De meeste punten die hier benoemd zijn, komen overeen met de Overkoepelende communicatieaanpak voor de programma’s Huisvesting Kwetsbare Groepen, Thuis in de Wijk en Aanpak personen met verward gedrag. De communicatieaanpak wordt met de partners verder ontwikkeld.

5. Bureaucratie & Processen

Er zal op vele vlakken bekeken worden hoe de regeldruk kan verminderen.

3. Extra acties

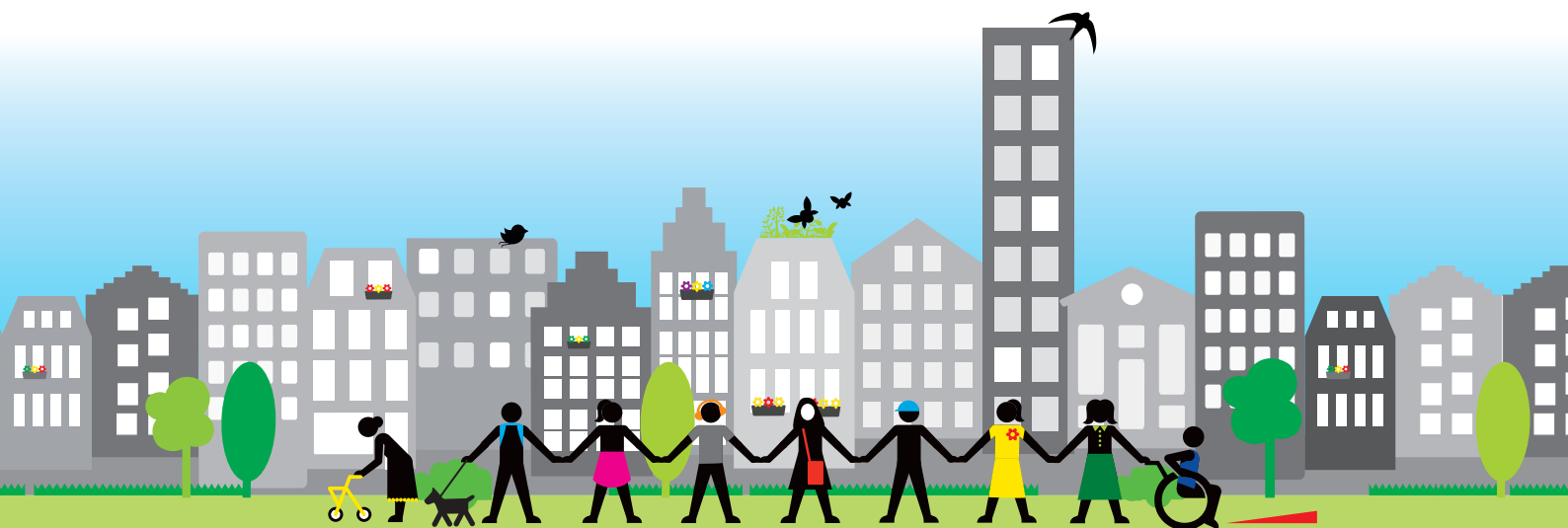
Omdat in 2016 de doelstelling voor 70% is gehaald, zet het College van B en W dit jaar extra acties in om meer woonplekken te creëren voor de doelgroepen:

- Een toename van de nieuwbouw van sociale huurwoningen levert een hogere mutatiegraad bij de verhuringen en dus een verhoging van het aanbod.
- Met DUWO is afgesproken meer statushouders in studentenhuusvesting te plaatsen.
- In 2017 en 2018 is de oplevering van diverse projecten voor tijdelijke huisvesting en transformatie gepland. In totaal zijn 2.556 potentiële extra wooneenheden voor statushouders in onderzoek, voorbereiding of realisatie. Deze worden ingezet om de achterstand in de taakstelling in te lopen.
- Een aanvullende opgave wordt verstrekt om meer tijdelijke huisvesting te realiseren en meer transformatieplannen in te richten voor de doelgroepen.
- De corporaties wordt gevraagd doorstroom binnen de woningen te bevorderen en de achterstand uit 2015 in te lopen. In dat jaar zijn minder woningen geleverd dan afgesproken.
- Verhuur door particuliere eigenaren aan kwetsbare groepen wordt bevorderd, bijvoorbeeld met een subsidieregeling voor transformatie van particulier vastgoed.

De achterstand MOBW die is opgelopen in 2016 zal in 2017 grotendeels met behulp van bovengenoemde acties worden ingelopen.

5. Bijlage

5. Bijlage: woon-zorgarrangement

Bijlage 1: Woon- zorgarrangement

Algemene uitgangspunten:
<ul style="list-style-type: none"> ■ Begeleiding van de cliënt is gericht op het voorkomen van overlast, vereenzaming en het bevorderen van herstel. ■ Er is begeleiding beschikbaar op de diverse leefgebieden. ■ Binnen de begeleiding is maatwerk mogelijk. ■ Er is mogelijkheid om snel op- en af te schalen. ■ De cliënt geeft naar vermogen zelf sturing aan activiteiten en taken. In dien gewenst met ondersteuning uit het eigen netwerk. ■ Alle Amsterdammers hebben recht op een prettige woonsituatie en woonomgeving. ■ Zorgaanbieders moeten een adequaat antwoord hebben op overlast veroorzaakt door cliënten. ■ Signalen van overlast en zorg worden snel opgepakt in de driehoek bestaande uit cliënt (en eigen netwerk), zorgaanbieder en woningcorporatie.

Modules:	Beoogde resultaat:
Financiën: de financiële situatie van de cliënt	<ul style="list-style-type: none"> ■ Cliënt kan (al of niet met tijdelijke ondersteuning) de: <ul style="list-style-type: none"> • Huur betalen • Schulden onder controle houden • Financiën beheren
Wonen: de leefomgeving van de cliënt	<ul style="list-style-type: none"> ■ Er is sprake van goed nabuurschap ■ De cliënt beschikt over woonvaardigheden en respecteert de woonregels. ■ Er is geen sprake van overlast.
Werk en activiteit: daginvulling van de cliënt	<ul style="list-style-type: none"> ■ Cliënt beschikt over zinvolle dagbesteding, gericht op bevorderen van participatie en tegengaan van verveling.
Sociaal netwerk: contact tussen cliënt en zijn omgeving	<ul style="list-style-type: none"> ■ Cliënt beschikt over (of werkt aan) een eigen netwerk en kan gebruik maken van informele zorg.
Ouderschap en ontwikkeling kind	<ul style="list-style-type: none"> ■ Er is sprake van een veilige situatie voor opgroeien en opvoeden van het kind.
Psychische en lichamelijke gezondheid: het welbevinden van de cliënt	<ul style="list-style-type: none"> ■ Cliënt werkt mee aan begeleiding op alle relevante leefgebieden gericht op herstel.

Over het programma

Het programma Huisvesting Kwetsbare Groepen is een samenwerking van de Gemeente Amsterdam (Wonen, OJZ, G & O en stadsdelen) met woningcorporaties en zorgpartijen.

Gemeente Amsterdam, februari 2017